התם דיבור ודיבור הוא –

There it is a statement following a statement.

OVERVIEW

There is a dispute in our גמרא whether the גמ may be reused after the שבטל was the לבטל maintains that the עם may be reused. It is not clear if he maintains that the עם may be reused in all circumstances, even if the בעל specifically stated that he is being גט the עם itself. Or does he maintain that the עם may be reused only if it was a general ביטול and it was not sufficiently clear if he was שליחות only the שליחות or if he was גט the עם itself. אנט the עם itself, so that it may not be reused.

- מתוך הלשון משמע דאפילו ביטלו בפירוש אינו מבוטל

From the syntax of the גמרא it would seem that even if he explicitly nullified the גט, not only the שליחות, nevertheless the גט itself is not nullified, and it may be reused.

תוספות will now explain how this is indicated in the גמרא:

מדקאמר התם דיבור ודיבור הוא -

Since the גמרא גמרא says that the reason why ר"י maintains by קידושין that she may retract, is because **there** by קידושין **it was a דיבור** that followed a previous **There** the latter דיבור can nullify the former.

משמע דהכא לאו דיבור ודיבור הוא אלא דיבור ומעשה -

This indicates that here by a גט, it is not one דיבור following another but rather it is a זגט לשמה that follows an action of writing the גט לשמה therefore there can be no זיבור through זיבור (alone).

חוספות offers an additional proof that even a specific ביטול will not be effective:

אמר גט גופיה מי קא בטיל משמע דאין לו כח לבטל -גמרא ביטול הגט is ineffective, since the גמרא states 'was he ביטול הגט itself?!' This indicates that he does not posses the ability to nullify the גט itself. If he would have the power to be גט the גט the גט אין וויין, then how can the גט בטיל מבטל 'to mean 'can he be גט זה בטל 'to mean 'can he be גט גופיה מי קא בטיל' to mean 'can he be מרטל the נופיה מי קא בטיל' תוספות presents an opposing view:

אבל בקידושין בריש האומר (דף נט,(א)[ב]) אין שם כל זה האריכות - אבל בקידושין בריש האומר (א)[ב] אין שם כל זה האריכות פרק , this lengthy enswer in פרק האומר, there beginning of פרק asks the same contradiction as here between מרא and the אמרא there does not answer as we do here, 'התם דיבור הוא והכא וכו' גיטא גופיה מי קא בטיל' ודיבור הוא והכא וכו' גיטא גופיה מי קא בטיל' אופיה מי קא בטיל (גיטא גופיה מי קא בטיל דיבור הוא) which we used to prove that he cannot be מבטל itself), but rather —

יכתוב בכל הספרים נהי דבטליה מתורת שליחות מתורת גט לא בטליה 'granted that he is written in the text of all the גמרות 'granted that he annulled him from being a שליה, but he did not annul the legality of the 'גם'. This last phrase –

משמע דאם ביטלו בפירוש מודה רב נחמן דבטל -Indicates that if he indeed nullified the גע specifically, then ר"ב would agree that the בטל is בטל and may not be reused.1

תוספות offers his view:

רכן צריך לומר דגט לא חשיב מעשה כל זמן שלא הגיע ליד האשה -And it is necessary to agree to this latter opinion; that one can be מבטל the מבטל itself for a written גט itself is not considered an accomplished deed (which would prevent a דיבור to be מבטל it) as long as it did not reach the woman's 'hand'; therefore it itself can be nullified.

דאי לאו הכי תיקשי לרב ששת כדפירשנו לעיל For if it is not so; but rather the writing of the גע is considered a מעשה, there will be a difficulty to רב ששת או who maintains that the גע itself is בעל, as we explained previously². If a written גע is considered a מעשה then everyone would agree that it cannot be בעל בעל בעל בעשה. The only way we can explain רב ששת is if we maintain that a written גמר מעשה is not a גמר מעשה.

מוספות anticipates that there may be additional support for this opinion, and rejects it.

ומדקאמר בפרק ב' (לעיל יח,א) גבי נכתב ביום ונחתם בלילה -And from that which the גמרא states in the second פרק concerning a גמ מרא that was written by day and signed the following night -. The משנה there

 $^{^1}$ The phrase מבטל מתורת גט לא מבטל indicates a fact, that he was not גט מבטל the מבטל. He only intended to be מבטל the שליהות. If however he would be specifically גיטא גופיה מי קא בטיל. The phrase בטל גופיה מי קא בטיל, on the other hand, indicates a ruling that he cannot be גט the מבטל.

 $^{^2}$ תוספות ד"ה רב ששת.

³ See 'Thinking it over # 2.

states that such a פסול is פסול; however רבי שמעון maintains that it is כשר. Concerning the opinion of ר"ש the גמרא there qualifies –

דלא הכשיר רבי שמעון מיכן עד עשרה ימים דחיישינן שמא פייס that ר"ש did not say that such a כשר if the time between the כתיבה and the החימה extended from now until ten days later. In this case שיט would agree that the פסול is לסול . The reason is for we are concerned that during such an extended period of time perhaps he was appeared –

פירש שמא ביטל את הגט כדפירש רבינו תם -

The explanation of שמא פֿייס is that perhaps he was גם the ר"ת as the מבטל as the מבטל as the מבטל as the מבטל explained the meaning of 'שמא פֿייס'. We see that, according to the ה"ת, he can be מבטל the u itself.

תוספות rejects this proof:

אין ראיה כדפרישית בפרק ב' –

This is no proof that he can be מבטל the גי itself, as I explained in the second ⁴פרק

חוספות offers an additional rejection of this proof:

ועוד דשמא התם דלא נחתם לא חשיב גמר מעשה And furthermore perhaps we can say that there since the גט was not signed yet it is not considered as a completed deed and therefore one can be ביטול הגט However where the גט was already signed, there can be no ביטול הגט.

<u>SUMMARY</u>

There are two opposing viewpoints whether according to בעל has the ability to be גט the גט the גט the גט.

Those who maintain that he does not have the ability, find support from the text of our גמרא which states: a) 'התם דיבור ודיבור וליבור ; this indicates that our גמרא; and all agree that מעשה is מעשה; and b) גיטא (גיטא לא אתי דיבור ומבטל מעשה and all agree that גמרא ; and b) גיטא לא מבטל; which indicates he does not have to power to be גט the גט the גט the מבטל the או itself should he so desire, find proof from the קידושין in גירסא which states: 'נהי דבטליה בתורת שליחות מתורת גט the על מבטל the או indicating that he was not גט the גט, but not that he cannot be

 $^{^4}$ See אמא הייס וביטל את הגם החספות explains that the meaning of מבטל is that he was מבטל is that he was מבטל the appointment of the עדים to sign the גט itself may still be valid and he may appoint other witnesses to sign it, "עיי"".

מבטל.

The crux of the issue is whether מעשה is a מעשה or not. תוספות states that he has already proven that it is not a מעשה since "maintains אינו הוזר ומגרש אינו הוזר ומגרש.

The proof from שמא פייס was rejected, either because there he is only being the גמר מעשה not the גמר מעשה since the גמר מעשה since the גמר מעשה was not signed.

THINKING IT OVER

- 1. Would the explanation concerning the dispute between "רב ששת and רב, if or not, be the same, whether we maintain that according to ר"נ he cannot be מבטל the same, at all regardless, or if we maintain that even according to בטל בפירוש, if ביטלו בפירוש?
- 2. How is תוספות proving the opinion of ר"ב from the opinion of ר"ב? from the opinion of ר"ב Perhaps the dispute between מי and ר"ב is whether a written גע is considered מעשה (גמר)? ^{6}

-

⁵ See footnote # 3.

See roothote ה נחלת משה See.